

Kız ve Gümüş Kurt

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Gümüş Kurt

Ebru Mina TOMURCUK

Bir zamanlar, büyük bir ormanın kenarındaki şirin bir köyde Lily adında neşeli bir kız yaşarmış. Sıcak açık kahverengi teni, küçük bir yaprak tokalı dalgalı kestane rengi saçları ve burnunun üzerinde çilleri varmış. Her sabah hardal sarısı yağmurluğunu, kırmızı atkısını, yeşil pantolonunu ve kahverengi çizmelerini giyermiş. Her zaman lezzetli atıştırmalıklarla dolu olan hasır çantasını kapar ve ormanı keşfetmeye çıkarmış.

Orman uzun ağaclar, şarkı söyleyen kuşlar ve ayaklarının altında yumuşak yosunlarla doluydu. Lily kıvrımlı patikalarda dolaşmayı, böğürtlen aramayı ve yaprakların fısıltısını dinlemeyi severdi. Bugün, acıkırsa diye çantasına taze ekmek ve elma koymuştu. Ormanın derinliklerine doğru yürürken hafif bir esinti hissetti ve bir çalının arkasından garip, yumuşak bir hışırtı duydu.

Çalının arkasından bir çift parlak kehribar göz dışarı baktı. Sırtı boyunca hafifçe parlayan işaretleri olan, ısıltılı tüylü bir gümüş kurttu. Boynunda küçük mavi bir taşla süslü, sarmaşıktan örölmüş bir tasma vardı. Utangaç ve temkinli görünüyordu, kaçmaya hazırdı. Lily durdu ve nazikçe gülümsedi. 'Merhaba,' dedi yumuşak bir sesle. 'Korkma. Sana zarar vermeyeceğim.'

Gümüş kurt bir adım geri çekildi, kulakları seğirdi. İnsanlardan nazik sözler duymaya alışkın değildi. Ama Lily yavaşça çantasına uzandı ve bir parça taze ekmek çıkardı. 'Aç mısın?' diye sordu. 'Paylaşacak bolca yiyeceğim var.' Ekmeği düz bir kayanın üzerine koydu ve geri çekildi. Kurt havayı kokladı, sonra yavaşça yaklaştı.

Burnu o nefis kokudan seğıirdi. Gümüş kurt küçük bir ısırık aldı, sonra bir tane daha. Kehribar gözleri yumuşadı ve kuyruğı hafifçe sallandı. 'Teşekkür ederim,' diye fısıldadı, sesi alçak ve nazikti. Lily'nin yüzü aydınlandı. 'Rica ederim! Ben Lily. Senin adın ne?' Kurt tereddüt etti, sonra 'Ben Gümüş'üm,' dedi. Sessiz ormanda birlikte oturup ekmek ve elma paylaştılar.

Atıstırmalıktan sonra Gümüş ayağa kalktı ve havayı kokladı. 'Gizli bir patika biliyorum,' dedi. 'Unutulmuş bir tapınağa giden parlayan ayak izleri var. Onları hep takip etmek istedim ama yalnız gitmeye çok korktum.' Lily'nin gözleri merakla parladı. 'Birlikte gidelim!' dedi. 'Macera bir arkadaşla daha güzel.' Gümüş'ün kulakları dikildi ve mutlu bir şekilde küçük bir hav hav sesi çıkardı.

Gümüş, Lily'yi ormanın daha derinlerine götürdü, parlayan işaretleri yumuşak bir ışık saçıyordu. Kısa süre sonra ilk parlayan ayak izini buldular. Suyun üzerindeki ay ışığı gibi soluk mavi bir ışıkla parlıyordu. Gümüş dikkatlice üzerine bastı ve iz pençesinin altında daha da parladı. Lily onu takip etti ve yıldızların üzerinde yürür gibi bir parlayan izden diğerine geçtiler.

Ayak izlerini takip ederken Gümüş daha da rahatladı. Lily'ye ormandan, hayvanlardan ve tapınağın eski hikâyelerinden bahsetti. Lily kocaman açılmış gözlerle dinledi, sorular sordu ve onun komik hikâyelerine güldü. 'Meğer hiç de korkutucu değilmişsin,' dedi. Gümüş'ün kuyruğu sallandı. 'Sen de bir insan için hiç de tuhaf değilmişsin,' diye yanıtladı sırtarak. Her adımda birbirlerine daha çok güvenerek yan yana yürüdüler.

Patika uzun eğrelti otlarının arasından ve alçak dalların altından kıvrılıyordu. Parlayan ayak izleri hiç solmadı, hep onları ileriye götürdü. Bir keresinde Lily bir köke takılıp tökezledi ama Gümüş hemen onu dürterek ayağa kaldırdı. 'Dikkat et,' dedi. 'Orman yanıltıcı olabilir.' Lily gülümsedi. 'Sağ ol, Gümüş. Burada olman çok güzel.' Gümüş'ün içi ısındı. Ona böyle güvenen bir arkadaşı hiç olmamıştı.

Yosunlu bir kütüğün üzerinden tırmandılar ve sığ bir dereden geçtiler. Ayak izleri artık daha parlak parlıyordu, sanki yaklaşıyorlardı. Gümüş'ün kulakları dikildi. 'Sanırım neredeyse geldik,' diye fısıldadı. 'İleride özel bir şey hissediyorum.' Lily tüylerini hafifçe sıktı. 'Her ne olursa olsun, birlikte keşfedeceğiz.' Heyecanla çarpan kalpleriyle hızla ilerlediler.

Aniden ağaclar küçük bir açıklığa açıldı. Ortada sarmaşıklar ve çiçeklerle kaplı küçük bir taş tapınak duruyordu. Parlayan ayak izleri doğruca basamaklarına götürüyordu. 'Buldular!' diye soluğu kesildi Lily'nin. Gümüş'ün kehribar gözleri hayranlıkla parladı. 'Göreceğimi hiç düşünmezdim,' dedi. Tapınak huzurlu ve güzeldi, küçük bir çatısı ve oymalı bir kapısı vardı. Eski ama davetkâr görünüyordu.

Lily ve Gümüş daha da yaklaştılar. Tapınağın kapısında küçük bir delik vardı, tam da Gümüş'ün tasmaındaki mavi taşın boyutundaydı. 'Belki de anahtar budur,' dedi Lily. Gümüş taşı nazıkçe deliğe bastırdı ve kapı açıldı. İçeride yumuşak bir ışıqla aydınlanan küçük bir oda vardı. Taş bir masanın üzerinde küçük gümüş bir çingirak duruyordu. Lily onu çaldığında havayı tatlı bir çınlama doldurdu.

Çınlama, etraflarındaki ormanı ıslıl ıslıl parlatdı. Çiçekler açtı ve ağaçlar dans ediyor gibiydi. Gümüş'ün işaretleri daha parlak parladı ve içine sıcak bir mutluluk yayıldı. 'Tapınak yeniden uyandı!' diye haykırdı. 'Ve bunların hepsi senin sayende, Lily. Bana nazık davrandın ve bu bizi buraya getirdi.' Lily ona sarıldı. 'Bunu birlikte yaptık,' dedi. 'Arkadaşlar her şeyi mümkün kılar.'

O günden sonra Lily ve Gümüş canciğer arkadaş oldular. Tapınağı sık sık ziyaret ettiler, onu temiz tuttular ve çiçekler getirdiler. Orman hayvanları da tapınağı görmeye geldi ve burası neşeli bir buluşma yeri oldu. Gümüş artık utangaç değildi; Lily'de gerçek bir arkadaş bulmuştu. Ve Lily, nezaketin en utangaç kalbi bile açabileceğini biliyordu.

Güneş batarken Lily ve Gümüş tapınağın yanında oturup ekmeğın son parçasını paylaştılar. 'Bana güvendiğın için teşekkür ederim,' dedi Lily. Gümüş ona yaslandı. 'Nazik olduğun için teşekkür ederim,' diye yanıtladı. 'Güvenin nezaketle büyüdüğünü ve yumuşak bir kalbin harika sürprizlere yol açabileceğini öğrendim.' Parlayan ayak izlerinin yavaşça solmasını izlediler, birbirlerine her zaman geri dönüş yolunu bulacaklarını bilerek.

Ve böylece, ormanın kalbinde, bir kız ve bir gümüş kurt canığer arkadaş olarak kaldılar. Hikâyeleri köyde yayıldı ve herkese küçük bir nezaketin büyülü maceralara yol açabileceğini hatırlattı. Parlayan ayak izleri hâlâ sessiz gecelerde belirir ve başkalarını güven ve dostluk yolunu takip etmeye davet eder. Ve dikkatle dinlerseniz, küçük gümüş çingırağın çınlamasını duyabilirsiniz.